

SL

SL

SL

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 17.03.2005
KOM(2005)91 končno

2005/0018(CNS)

Predlog

OKVIRNI SKLEP SVETA

o upoštevanju obsodb med državami članicami Evropske unije v novem kazenskem postopku

(predložena s strani Komisije)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. Uvod

Ta predlog sledi beli knjigi o izmenjavi podatkov o kazenskih obsodbah in učinku takih obsodb v Evropski uniji. V tej beli knjigi so ugotovljeni pogoji za razširjanje in uporabo podatkov v zvezi z obsodbami na ozemlju Unije in določena dva sklopa prihodnjega delovanja Evropske unije: izboljšanje razširjanja podatkov in zagotovitev, da imajo lahko učinek zunaj države članice, ki je izrekla obsodbo, zlasti za preprečitev novih kaznivih dejanj in ob izreku morebitnih novih obsodb.

Prvi vidik bo zajet v predlogu sklepa v zvezi z uvedbo računalniškega sistema za izmenjavo podatkov o kazenskih obsodbah, ki ga namerava Komisija predložiti v prvi polovici leta 2005. Ta predlog zajema drugi vidik. Izboljšano pošiljanje podatkov bo samo delno uporabno, če države članice ne bodo zmožne spremljati posredovanih podatkov. Nasprotno bi morala možnost uporabe danih podatkov močno spodbuditi izboljšanje izmenjave podatkov.

V sklepih Evropskega sveta v Tampereju je kot „temeljni kamen“ pravosodnega sodelovanja v civilnih in kazenskih zadevah predstavljeno načelo vzajemnega priznavanja, zajeto v programu ukrepov, ki jih je sprejel Svet decembra 2000¹.

Ukrep 2 tega programa določa sprejetje enega ali več instrumentov, ki vzpostavljajo načelo, po katerem mora sodnik države članice upoštevati pravnomočne kazenske razsodbe, izrečene v drugih državah članicah, pri oceni preteklih kaznivih dejanj storilca, ugotavljanju povratništva ter določitvi narave kazni in primernega načina njene izvršitve.

Namen tega predloga okvirnega sklepa je doseči cilje, predvidene z ukrepom 2 programa, z določitvijo pogojev, pod katerimi se mora obsodba, izrečena v drugi državi članici, upoštevati v okviru novega kazenskega postopka, v katerem se obravnavajo druga dejstva. Predlog obsega tudi vrsto pravil o morebitnem vpisu obsodb, izrečenih v drugi državi članici, v nacionalno kazensko evidenco.

a) Upoštevanje v okviru kazenskega postopka

Preglednica 5 priloge k beli knjigi o izmenjavi podatkov o kazenskih obsodbah in njihovem učinku v Evropski uniji je osvetlila pogoje, pod katerimi države članice upoštevajo obsodbe, izrečene v drugih državah članicah, in pokazala, da se ti pogosto ne upoštevajo ali pa samo v omejenem obsegu. Nezmožnost zagotovitve, da bi odločitev, sprejeta v drugi državi članici, imela enakovreden učinek, je v nasprotju z načelom vzajemnega priznavanja in evropske državljanke postavlja v neenak položaj v primeru morebitnih novih sodnih postopkov glede na kraj sprožitve prvega in drugega postopka. Zato so zakonodajni ukrepi Unije glede tega nujni.

Vendar se ta predlog nanaša samo na upoštevanje prejšnje obsodbe v okviru kazenskega postopka v zvezi z drugimi dejstvi. Tako se ne nanaša na problematiko „ne bis in idem“, ki bo predmet ločenih besedil.

To vprašanje se razlikuje tudi od splošne problematike izvršitve obsodbe v državi članici, ki ni tista, kjer je bila izrečena kazen. Država članica ni dolžna izvršiti obsodbe, izrečene v drugi državi članici, ampak v morebitnem novem postopku na njeni podlagi samo ugotoviti posledice. Prav tako ne gre za usklajevanje učinkov prejšnjih obsodb v vsaki od držav članic, saj jih še naprej ureja nacionalno pravo. V tem primeru je cilj izvajanja načela vzajemnega priznavanja predvsem priznati obsodbam, izrečenim v drugi državi članici, enako veljavnost in enake učinke kakor pri prejšnji obsodbi na nacionalni ravni. Cilj je torej uvesti „načelo

---

¹ UL C 12, 15.1.2001, str. 10.

vključitve“ odločitve druge države članice v obsodbo na nacionalni ravni in nacionalnim zakonodajam prepustiti ugotovitev posledic tega načela.

Na nacionalni ravni obstoj prejšnjih kazenskih obsodb lahko učinkuje v primeru novega kazenskega postopka v fazi pred sojenjem, med samim sojenjem in po njem, zlasti ob izvršitvi. Ta predlog zajema različne faze postopka.

Učinki so lahko glede na nacionalne zakonodaje gola dejstva (v tem primeru morajo pristojni organi, zlasti sodni organi, po lastni presoji ugotoviti posledice prejšnjih obsodb) ali pa so zajeti v zakonodaji (ta lahko na primer predvidi strožje kazni ali ureditev postopka, ki veljajo za povratnike). Države članice sprejmejo nacionalno zakonodajo, ki bo vključila obsodbe drugih držav članic v obsodbe na nacionalni ravni in jim priznala enake učinke, ne glede na to, kakšni so.

Načrt okvirnega sklepa predvideva tudi obvezne ali neobvezne razloge, da se obsodbe, izrečene v drugi državi članici, ne upoštevajo.

b) Vpis obsodbe, izrečene v drugi državi članici, v kazensko evidenco

Nekaterе države članice obsodbe, izrečene v drugih državah članicah, v svojo kazensko evidenco vpisujejo za svoje državljane in po potrebi tudi za osebe, ki v njih prebivajo, ter želijo to prakso ohraniti. Predlog okvirnega sklepa vsebuje nekaj določb za določitev nekaterih skupnih pravil glede vpisa, da bi v zvezi s tem preprečili prevelika odstopanja med praksami, ki bi lahko v določenih primerih škodovala obsojenim osebam. Vendar pa od držav članic, ki ne opravljajo vpisa, ne zahteva, da spremenijo svojo zakonodajo.

2. Pravna podlaga

Pravna podlaga tega predloga je člen 31 Pogodbe o Evropski uniji, spremenjene s Pogodbo iz Nice, ki obravnava skupno delovanje na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, in člen 34(2)(b).

3. Finančno poročilo

Izvajanje predloga okvirnega sklepa ne bo predstavljalo dodatnih izdatkov poslovanja za proračune držav članic ali za splošen proračun Evropske unije.

4. Pripombe k členom

Člen 1 – Predmet

Ta člen podrobno določa predmet tega okvirnega sklepa, in sicer opredeli pogoje, pod katerimi mora biti obsodba, izrečena v drugi državi članici, upoštevana v okviru kazenskega postopka proti isti osebi zaradi drugih dejstev.

Odstavek 2 poudari, da se zaradi takega upoštevanja ne spremeni obveznost upoštevanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 Pogodbe o Evropski uniji. Ta odstavek povzema okvirni sklep o evropskem sodnem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami.

Člen 2 – Opredelitve

Ta člen vsebuje dve opredelitvi.

Opredelitvi izrazov „kazenska evidenca“ in „obsodba“ sta enaki tistim iz predloga sklepa Komisije o izmenjavi podatkov, izpisanih iz kazenske evidence, ki ga je Komisija sprejela 13.

oktobra 2004². Vendar sta ti opredelitvi izginili v različici besedila, na podlagi katerega je Svet decembra 2004 oblikoval prvi splošen pristop. Opredelitev „obsodb“ upošteva pojem kaznivega dejanja, kakor izhaja iz uporabe členov 51 in 52 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma iz leta 1990 in Konvencije o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije z dne 29. maja 2000³. Ta je skladna z običajnim obsegom uporabe medsebojne pravne pomoči in omogoča, da se v obseg uporabe tega okvirnega sklepa vnesejo odločitve mešane narave, upravne in kazenske, kakršne obstajajo v nekaterih državah članicah. Cilj te vključitve je v obseg uporabe tega okvirnega sklepa zlasti vključiti prometne prekrške (kadar so „upravno/kazenske“ narave), za katere je poznavanje predhodnih primerov še posebno koristno. Izbrana opredelitev je namenoma omejevalna, tako da zajema samo obsodbe v ožjem smislu, torej pravnomočne sodbe kazenskih sodišč (ali tiste, ki bi glede „upravnih/kazenskih“ prekrškov lahko bile sodbe), ki se v vseh državah članicah lahko obravnavajo kot obsodbe. Seveda je mogoče, da nacionalna zakonodaja prizna učinke za druge vrste odločitev (na primer sklep tožilstva o izvensodni poravnavi). Državam članicam, ki bi to želele, nič ne preprečuje priznanja istih učinkov za to vrsto odločitev, kadar so bile te sprejete v drugi državi članici in se jih te zavedajo. Vendar tega vidika ta okvirni sklep ne vključuje.

„Kazenska evidenca“ je nacionalni register, ki vsebuje te obsodbe. Nekatere države članice imajo lahko več registrov.

Člen 3 – Upoštevanje obsodbe, izrečene v drugi državi članici, v primeru novega kazenskega postopka

Ta člen uvaja osrednje načelo tega okvirnega sklepa, s katerim mora obsodba, izrečena v drugi državi članici, imeti enakovredne učinke kakor nacionalna obsodba. Kakor je bilo že poudarjeno, cilj okvirnega sklepa na noben način ni uskladitev posledic, ki veljajo v vsaki od držav članic za prejšnje obsodbe, saj te še naprej izključno ureja nacionalna zakonodaja.

Besedilo zato, da izključi primere ne bis in idem, ki bodo obravnavani v ločenih predlogih Komisije, podrobno opredeli, da ureja učinke prejšnjih obsodb v primeru kazenskega postopka *za druga dejstva*.

Morebitne prejšnje kazenske obsodbe lahko vplivajo na različne faze novega kazenskega postopka:

- med fazo pred sojenjem lahko morebitne prejšnje obsodbe na primer vplivajo na pravila, uporabljena v postopkih, na opredelitev kaznivega dejanja ali na odločitve o začasnem pridržanju;
- med samim sojenjem lahko morebitne prejšnje obsodbe vplivajo na primer na vrsto pristojnosti sodišča in še pogosteje na naravo ter višino kazni (na primer izključitev ali omejena uporaba pogojnih kazni, zvišanje zagrožene kazni, kumulacija ali združitev kazni s prejšnjo kaznijo);
- če je izrečena nova obsodba, imajo lahko morebitne predhodne obsodbe vpliv pri določanju pravil, ki bodo urejala pogoje izvršitve kazni (na primer kumulacija ali združitev kazni s prejšnjo kaznijo, možnost spremembe kazni ali predčasnega izpusta).

Cilj okvirnega sklepa je upoštevati prejšnje obsodbe v vsaki fazi kazenskega postopka v skladu z nacionalno zakonodajo.

---

² COM(2004) 664.

³ UL C 197, 12.7.2000, str. 1.

V praksi študije Komisije (prim. priloga k beli knjigi o izmenjavi podatkov o obsodbah in njihovem učinku v Evropski uniji) kažejo, da se učinki prejšnjih obsodb zelo razlikujejo glede na nacionalne sisteme. V nekaterih državah članicah je obstoj predhodne obsodbe element golega dejstva, prepuščen oceni pristojnih organov, ki ga upoštevajo pri sprejemu odločitve. V drugih državah članicah obstaja zakonska ureditev povratništva v širšem smislu, ki za morebitne prejšnje obsodbe določi nekatere pravne učinke, o katerih pristojni organi ne presojujejo.

V prvi predpostavki upoštevanje obsodbe iz druge države članice ne bi smelo biti preveč težavno, saj gre za element enega izmed dejstev. Tako je iz preglednice 5, priložene k beli knjigi, razvidno, da države članice, ki ne poznajo regulativnega okvira za povratništvo, najpogosteje že priznajo učinek obsodb iz drugih držav članic, katere ocenijo kot element golega dejstva.

V drugi predpostavki morajo države članice podrobno opredeliti pogoje, pod katerimi priznajo enakovredne učinke za obsodbe, izrečene v drugi državi članici. Nacionalni mehanizmi zakonske ureditve povratništva so pogosto zelo neposredno povezani s strukturo kaznivih dejanj in kazni, ki obstaja na nacionalni ravni, na primer pri vseh primerih, kjer obstaja ureditev posebej za povratništvo (ponovna storitev posebne vrste kaznivih dejanj, na primer ponovna storitev kaznivega dejanja trgovine s prepovedanimi drogami ali ropa). V teh primerih so države članice dolžne sprejeti vse potrebne ukrepe, da zagotovijo upoštevanje obsodb iz drugih držav članic.

Člen 4 – Obvezni razlogi za neupoštevanje obsodbe iz druge države članice

Ta člen določi štiri okoliščine, v katerih obsodba, izrečena v drugi državi članici, ne sme biti upoštevana. Prve tri predpostavke, ki jih najdemo v drugih instrumentih Unije, se nanašajo na primer ne bis in idem, zastaranje kazenskega postopka ali izrečene kazni in na primere amnestije, kadar bi dejstva lahko izhajala iz pristojnosti države članice glede na njeno kazensko pravo. Četrta predpostavka se nanaša na okoliščine, v katerih bi uporaba nacionalnih pravil, ki urejajo vpise v nacionalno kazensko evidenco, lahko povzročila izbris zaznamka obsodbe.

Člen 5 – Neobvezni razlogi za neupoštevanje obsodbe iz druge države članice

Poleg primerov, navedenih v členu 4, ki so obvezni razlogi, se lahko države članice tudi odločijo, da obsodb iz drugih držav članic ne upoštevajo v dveh vrstah okoliščin:

Prva je odslej običajna v instrumentih vzajemnega priznavanja in zadeva dvojno kaznivost. Državi članici obsodbe iz druge države članice ni treba upoštevati, če je bila ta izrečena za kaznivo dejanje, ki v njeni nacionalni zakonodaji ne obstaja. Vendar je ta možnost omejena, kjer je bila prva obsodba izrečena za kategorijo kaznivih dejanj, navedenih na seznamu iz okvirnega sklepa o vzajemnem priznavanju denarnih kazni. Če je bila prva obsodba izrečena za kaznivo dejanje iz kategorije na seznamu, se je ne sme pri drugi zadevi neupoštevati zaradi uporabe načela dvojne kaznivosti. Komisija se je odločila tudi za sklicevanje na obsežni seznam kaznivih dejanj, ki je ustrežnejši od omejenega seznama okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje, saj zajema zlasti prometne prekrške, kategorije kaznivih dejanj, kjer je obravnava povratništva posebno koristna.

Neupoštevanje kazenske obsodbe iz druge države članice je mogoče tudi v primeru, kadar je po obsodbi, izrečeni v drugačni pravni ureditvi, oseba v drugem postopku obravnavana strožje, kakor bi bila obravnavana, če bi se prva obsodba upoštevala v nacionalni ureditvi. Ta določba kot varnostna mreža prepreči, da bi bila oseba, obtožena v drugi državi članici, obravnavana slabše od osebe, ki je bila zaradi enakih dejstev obsojena na nacionalni ravni. Tako na primer s predpostavko, da je bila oseba v prvi državi članici obsojena z izrekom

kazni, ki je za enaka dejstva višja od največje zagrožene kazni v drugi državi članici. Kadar ima višina kazni v drugi državi članici za osebo negativne pravne posledice (na primer izvajanje strožjih postopkovnih pravil), ki v tej državi ne bi veljale, če bi uveljavljala svojo pravno ureditev (torej najvišjo zagroženo kazen), ni treba upoštevati prve odločbe, saj je bila sprejeta v drugačni pravni ureditvi, ki predvideva večjo najvišjo kazen, kar za osebo pomeni slabšo obravnavo.

Člen 6 – Vpis obsodbe, izrečene v drugi državi članici, v kazensko evidenco in prenos obsodbe, izrečene v drugi državi članici, na nacionalno raven

Ta člen se nanaša le na določen položaj držav članic, ki v svojo kazensko evidenco vpisujejo obsodbe, izrečene v drugi državi članici, v zvezi z osebami, ki prebivajo v njej, ali svojimi državljanji. To ne pomeni nobenih obveznosti za države članice, ki v skladu s svojim nacionalnim pravom ne vpisujejo obsodb, izrečenih v drugih državah.

Odstavek 1 določa načelo, na podlagi katerega mora vpisana kazen ustrezati izrečeni kazni države članice, ki je obsodbo izrekla, tudi kadar je ta višja od najvišje zagrožene kazni v državi članici, ki je kazen za enaka dejstva vpisala. Komisija meni, da mora vpis v tem primeru upoštevati dejanskost izrečene kazni države članice, ki je obsodbo izrekla, tudi v primeru neskladnosti višine kazni s pravili države, ki izvede vpis. Gre za zagotovitev preglednosti o dejanskosti izrečene kazni, ki lahko koristi interesom osebe, zlasti v primeru, kadar ji lahko koristi mehanizem združitve kazni. Vendar bi bil položaj drugačen, če je kazen spremenjena v nižjo kazen, kar bi lahko bil primer pri izvršitvi kazni v državi članici, ki izvede vpis. Vendar cilj tega okvirnega sklepa ni presojati o pogojih, na podlagi katerih je kazen po potrebi lahko združena.

Odstavek 2 določi splošno pravilo, po katerem vpis obsodbe, izrečene v drugi državi članici, v nacionalno kazensko evidenco za osebo ne sme pomeniti slabše obravnave od tiste, ki bi veljala, če bi bila obsodba izrečena na nacionalni ravni.

Odstavek 3 podrobno opredeli, da mora država članica državljanstva ali prebivališča osebe, ki vpiše obsodbo, izrečeno v drugi državi članici, v svoji nacionalni kazenski evidenci vpisati poznejše dogodke, ki se nanjo nanašajo, v državi članici, ki je obsodbo izrekla in je bila seznanjena s poznejšimi dogodki, razen v primeru, kadar je nacionalna zakonodaja ugodnejša za obsojeno osebo. Vpis iste obsodbe v več nacionalnih kazenskih evidenc pogosto pomeni, da zanjo veljajo različne pravne ureditve. Cilj tega člena je, kolikor je to mogoče, poenotiti pravno ureditev, ki velja za obsodbo, in ohraniti kar največ pravic oseb na podlagi pravila upoštevanja najbolj ugodne države.

Člen 7 – Povezava z drugimi pravnimi akti

Ta člen določa, da ta okvirni sklep v odnosih med državami članicami nadomesti določbe iz člena 56 Evropske konvencije z dne 28. maja 1970 o mednarodni veljavnosti kazenskih sodb. Ta določba se nanaša na upoštevanje prejšnje obsodbe, izrečene v drugi državi.

Člen 8 – Izvajanje

V skladu s tem členom morajo države članice sprejeti ukrepe, potrebne za uskladitev s tem okvirnim sklepom do 31. decembra 2006, in Komisiji ter generalnemu sekretariatu Sveta posredovati besedila določb, s katerimi v svojo nacionalno zakonodajo prenašajo obveznosti iz okvirnega sklepa. Glede tega bo posebna pozornost namenjena določbam iz člena 3, ki lahko v skladu z nacionalnimi zakonodajami držav članic o upoštevanju prejšnjih obsodb izvajajo ukrepe prenosa v zelo različnem obsegu.

Člen določa, da bo Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu najkasneje do 31. decembra 2007 predložila poročilo o izvajanju okvirnega sklepa.

Člen 9 – Začetek veljavnosti

Ta člen podrobno opredeli, da sklep začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Predlog

OKVIRNI SKLEP SVETA

o upoštevanju obsodb med državami članicami Evropske unije v novem kazenskem postopku

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti členov 31 in 34(2)(b) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije⁴,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta⁵,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Evropska unija si je zastavila cilj ohranjati in razvijati območje svobode, varnosti in pravice. Ta cilj predvideva, da se podatki o izrečenih obsodbah v državah članicah lahko upoštevajo izven države članice, ki je izrekla obsodbo, za preprečitev novih kaznivih dejanj in ob izreku morebitnih novih obsodb.
- (2) Dne 29. novembra 2000 je Svet v skladu s sklepi Evropskega sveta v Tampereju sprejel program ukrepov za izvedbo načela o vzajemnem priznavanju sodnih odločb v kazenskih zadevah⁶. Ukrep 2 programa določa „sprejetje enega ali več instrumentov za uvedbo načela, na podlagi katerega mora sodnik države članice upoštevati pravnomočne kazenske razsodbe, izrečene v drugih državah članicah, pri oceni preteklih kaznivih dejanj storilca, ugotavljanju povratništva ter določitvi narave kazni in ustreznega načina njene izvršitve“. Cilj tega okvirnega sklepa je opredeliti pogoje, po katerih bi bilo treba obsodbo, izrečeno v drugi državi članici, upoštevati v okviru kazenskega postopka proti isti osebi v drugi državi članici, v katerem se obravnavajo druga dejstva.
- (3) Nekatere države članice za kazenske obsodbe drugih držav članic predvidevajo učinke, medtem ko druge upoštevajo samo obsodbe na nacionalni ravni. Primerno je zagotoviti enakopravnost obravnave med evropskimi državljani, da se to stanje popravi.
- (4) Primerno je določiti načelo, po katerem je treba za obsodbo, izrečeno v državi članici, v drugih državah članicah predvideti učinke, enakovredne tistim, ki so predvideni za obsodbe na nacionalni ravni, ne glede na učinke dejstva ali pravne učinke, ki obstajajo v zakonodaji države. Vendar ni cilj tega okvirnega sklepa uskladiti posledice, ki so predvidene v različnih nacionalnih zakonodajah za prejšnje obsodbe.
- (5) Učinki, predvideni za obsodbe drugih držav članic, morajo biti enaki tistim, priznanim za nacionalne odločitve, ne glede ali gre za fazo pred sojenjem, med samim sojenjem ali za fazo izvršitve obsodbe. Kjer zakonodaja države predvidi pravne učinke za

---

⁴ UL C [...], [...], str. [...].

⁵ UL C [...], [...], str. [...].

⁶ UL C 12, 15.1.2001, str. 10.

morebitno prejšnjo obsodbo, morajo zakonodaje držav, ki izvedejo prenos, določiti na kakšen način se za odločitev iz druge države članice predvidijo enakovredni učinki.

- (6) Morebitni vpis obsodbe, izrečene v drugi državi članici, v kazensko evidenco države članice v zvezi z državljani ali osebami, ki prebivajo v njej, mora upoštevati enaka pravila, kakor če bi šlo za obsodbo na nacionalni ravni, in ne sme biti vzrok za to, da so osebe, ki so bile obsojene v drugih državah članicah, obravnavane slabše kakor tiste, obsojene v skladu z nacionalno zakonodajo.
- (7) Ta sklep mora nadomestiti določbe o upoštevanju kazenskih obsodb iz Evropske konvencije z dne 28. maja 1970 o mednarodni veljavnosti kazenskih sodb.
- (8) Ta okvirni sklep upošteva načelo subsidiarnosti, navedeno v členu 2 Pogodbe o Evropski uniji in členu 5 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, s ciljem približati zakone in predpise držav članic, česar države članice z enostranskim delovanjem ne morejo zadovoljivo doseči, ter predvideva usklajeno delovanje na ravni Evropske unije. V skladu z načelom sorazmernosti, določenem v tem členu, ta okvirni sklep ne preseže tistega, kar je potrebno za dosego tega cilja.
- (9) Ta sklep upošteva temeljne pravice in načela, priznana v členu 6 Pogodbe o Evropski uniji in potrjena v Listini Evropske unije o temeljnih človekovih pravicah –

SPREJEL NASLEDNJI OKVIRNI SKLEP:

Člen 1

Predmet

1. Cilj tega okvirnega sklepa je določiti pogoje, na podlagi katerih država članica v novem kazenskem postopku proti isti osebi upošteva obsodbe, izrečene proti tej osebi v drugi državi članici za druga dejstva, ali jih vpiše v svojo kazensko evidenco.
2. Ta okvirni sklep ne sme povzročiti spremembe obveznosti o upoštevanju temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 Pogodbe o Evropski uniji.

Člen 2

Opredelitve

Za namene tega okvirnega sklepa pomeni izraz:

- a) „obsodba“ vsako pravnomočno kazensko razsodbo ali odločitev upravnega organa, proti kateri je možna pritožba pred organom, pristojnim zlasti za kazenske zadeve, ki ugotovi krivdo osebe za kaznivo dejanje ali dejanje, ki je po zakonodaji države kaznivo kot kršitev zakonodaje;
- b) „kazenska evidenca“ nacionalni register ali nacionalne registre, ki vsebujejo obsodbe v skladu z nacionalno zakonodajo.

Člen 3

Upoštevanje obsodbe, izrečene v drugi državi članici, v novem kazenskem postopku

1. Vsaka država članica za obsodbe, izrečene v drugih državah članicah, v pravilih, ki jih sama določi, predvidi pravne učinke, enakovredne obsodbam na nacionalni ravni, kadar gre za nov kazenski postopek za druga dejstva.
2. Odstavek 1 se uporablja v fazi pred sojenjem, med samim sojenjem in ob izvršitvi obsodbe, zlasti v zvezi z veljavnimi postopkovnimi pravili, vključno s tistimi o

začasnem pridržanju, opredelitvi kaznivega dejanja, vrsti in višini zagrožene kazni ali pravilih za izvršitev odločbe.

Člen 4

Obvezni razlogi za neupoštevanje obsodbe druge države članice

Obsodbe, izrečene v drugi državi članici, se ne upoštevajo v naslednjih primerih:

- a) kadar je obsodba v nasprotju z načelom ne bis in idem
- b) kadar bi ob obsodbi šlo za zastaranje kazenskega postopka po nacionalni zakonodaji in bi to lahko bilo v pristojnosti države članice v skladu z njenim kazenskim pravom;
- c) kadar je bila za kaznivo dejanje, za katerega je bila izrečena obsodba, podeljena amnestija in bi država članica lahko glede na svoje kazensko pravo sprožila postopek za to kaznivo dejanje;
- d) kadar bi nacionalna pravila, ki urejajo vpise v nacionalno kazensko evidenco, lahko pripeljala do izbrisa zaznamka obsodbe.

Člen 5

Neobvezni razlogi za neupoštevanje obsodbe iz druge države članice

1. Obsodbe, izrečene v drugi državi članici, se ne upoštevajo, če dejstva, ki so bila pri obsodbi temeljna, ne predstavljajo kaznivega dejanja v zakonodaji države članice.

Prvi odstavek se ne uporablja pri kategorijah naslednjih kršitev:

- udeležbi v kriminalni združbi
- terorizmu
- trgovini z ljudmi
- spolnem izkoriščanju otrok in otroške pornografije
- prometu s prepovedanimi drogami in psihotropnimi snovmi
- nedovoljeni trgovini z orožjem, strelivom in eksplozivi
- korupciji
- goljufijah, vključno pri tistih, ki ogrožajo finančne interese Evropskih skupnosti v smislu Konvencije o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti z dne 26. julija 1995
- pranju denarja in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem
- ponarejanju denarja, vključno z eurom
- računalniškem kriminalu
- okolje-varstvenem kriminalu, tudi pri trgovini z ogroženimi živalskimi vrstami in rastlinskimi vrstami in podvrstami
- omogočanju nedovoljenega vstopa in prebivanja
- umoru in hudih telesnih poškodbah
- nedovoljenem trgovanju s človeškimi organi in tkivi
- ugrabitvah, nezakonitem zadrževanju in zajetju talcev

- rasizmu in ksenofobiji
  - organiziranem ali oboroženem ropu
  - nedovoljenem prometu s kulturnimi dobrinami, vključno s starinami in umetninami
  - prevarah
  - grožnjah in izsiljevanju
  - ponarejanju in piratstvu
  - ponarejanju uradnih dokumentov in trgovini z njimi
  - ponarejanju plačilnih sredstev
  - nedovoljeni trgovini s hormonskimi snovmi in drugimi spodbujevalci rasti
  - nedovoljeni trgovini z jedrskimi in radioaktivnimi snovmi
  - trgovini z ukradenimi vozili
  - posilstvu
  - požigu
  - kaznivih dejanjih, za katera je pristojno Mednarodno kazensko sodišče
  - ugrabitvi letala ali ladje
  - sabotazi
  - vedenju, s katerim se kršijo prometni predpisi, vključno pri kršitvah predpisov, ki se nanašajo na število ur vožnje in na čas počitka, ter predpisih o prevozu nevarnih snovi
  - tihotapstvu blaga
  - kršitvi pravic intelektualne lastnine
  - grožnjah in nasilnih dejanjih zoper osebe, vključno med športnimi dogodki
  - namernem poškodovanju tuje stvari
  - tatvini
  - kaznivih dejanjih, določenih v državi članici, ki izreče obsodbo, in za katere veljajo obveznosti izvrševanja kazni na podlagi pravnih aktov, sprejetih v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti ali v skladu z naslovom VI Pogodbe o Evropski uniji.
2. Brez poseganja v določbe odstavka 1 obsodb, izrečenih v drugi državi članici, ni treba upoštevati, kadar je obsodba v drugi državi članici v novem kazenskem postopku za druga dejstva vzrok, da je oseba obravnavana slabše, kakor bi bila obravnavana, če bi bila obsodba izrečena v skladu z nacionalno zakonodajo.

Člen 6

Vpis obsodbe, izrečene v drugi državi članici, v nacionalno kazensko evidenco.

1. Kadar država članica v svojo kazensko evidenco vpiše obsodbo, izrečeno v drugi državi članici, mora vpisana kazen ustrezati dejansko izrečeni kazni, razen če je bila kazen dejansko revidirana ob njeni izvršitvi v državi članici, ki izvede vpis.

2. Če so v skladu z nacionalno zakonodajo obsodbe, izrečene v drugih državah članicah proti državljanom in osebam, ki bivajo v njej, vpisane v nacionalno kazensko evidenco, pravila, ki urejajo vpis, morebitne spremembe ali izbris zaznamka, v nobenem primeru ne smejo pomeniti, da je oseba obravnavana slabše, kakor bi bila obravnavana, če bi bila obsodba izrečena v skladu z nacionalno zakonodajo.
3. Kakršna koli sprememba ali izbris zaznamka v državi članici, ki je izrekla obsodbo, ima za posledico izbris ali enakovredno spremembo v državi članici državljanstva ali bivališča osebe, če je izvedla vpis in je bila obveščena o spremembi ali izbrisu, razen če zakonodaja te države ne predvidi določbe, ki so ugodnejše za obsojeno osebo.

Člen 7

Razmerje do drugih pravnih aktov

1. Ta okvirni sklep nadomesti določbe iz člena 56 Evropske konvencije o mednarodni veljavnosti kazenskih sodb, sestavljene v Haagu dne 28. maja 1970, ki veljajo med državami članicami, brez poseganja v njihovo uporabo v odnosih med državami članicami in tretjimi državami.

Člen 8

Izvajanje

1. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za uskladitev s tem okvirnim sklepom najkasneje do 31. decembra 2006.
2. Države članice predložijo generalnemu sekretariatu Sveta in Komisiji besedilo določb, s katerimi v zakonodajo države prenašajo obveznosti, ki jim jih nalaga ta okvirni sklep.
3. Na podlagi podatkov, ki jih Komisiji sporoči generalni sekretariat Sveta, Komisija najpozneje do 31. decembra 2007 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju tega okvirnega sklepa, po potrebi skupaj z zakonodajnimi predlogi.

Člen 9

Začetek veljavnosti

Ta okvirni sklep začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik